Nasuh Mitap'ın vefatı solun büyük trajedisini de ortaya koydu. Bilinmiyor değildi ama açık olarak yeniden ortaya koydu.

Nasuh Mitap devrimci bir önder… Burası açık, ama ne zaman diye sormak gerekir.

12 Eylül 1980 öncesinde ya da 34 yıl önce…

1991 yılında hapisten çıktığını düşünürsek, o zamandan beri de 23 yıl geçmiş…

Neredeyse çeyrek yüzyıl ve saat 1991'de durmuş…

23 yıldır Nasuh'un hiç bir şeye karışmadığını, kenarda durduğunu biliyorum.

Acaba ben mi yanlış biliyorum diye tereddütlüydüm, ama Taner Akçam'ın Taraf'taki yazısıyla iyice emin oldum. Nasuh Mitap 23 yıldır politik mücadelenin uzağında durmuştu. Kendisine göre gerekçesi de vardı:

"Mahkemedeki savunma çizgisinin bu denli "**geriden**" kurulmasını da böyle açıklamıştı. "**Mahkeme sürecinde aramızdan itirafçı çıkmasını engellemek ana amacımızdı**", dedi."

12 Eylül 1980 öncesinde ülkenin en büyük devrimci hareketinde büyük hayal kırıklığı yaşanıyor. Düşünebiliyor musunuz; mahkemedeki politikanız, politik savunma yapmak değil, aranızdan itirafçı çıkmasını engellemek…

Burada sorun geneldir; Ahmet, Mehmet, Oğuz sorunu değildir…

Kişilerin sorumlulukları vardır ama bütün sorumluluğu o kişilere yüklemek meseleyi açıklamaz, tersine karartılmasına hizmet eder.

Devrimci Yol'dan büyük hayal kırıklığına uğramış bir kişi, pekala başka yerde de politika yapabilirdi. Ön planda olması da şart değil, önemli olan politik alanda bulunmasıydı.

Olmuyor!

Anılar hep uzak geçmişe ait, insanların bugüne ya da yakın geçmişe ait kayda değer sol bir faaliyeti bulunmuyor. Solda teorik ve/veya pratik bir faaliyeti yok…

Bu durumda da anılar uzak geçmişten günümüze bir türlü gelemiyor.

Solun bir türlü toparlanamaması ve yaşadığı büyük trajedi de buradadır.

Kimse kimseye güvenemiyor ama açık olarak da konuşamıyor.

34 yıl öncesinin mirasıyla idare etmeyi tercih ediyor.

Sol öncelikle AKP'den değil, kendi tarihinden kurtulmalıdır.

Bu tarihi açıkça irdelemeli, sonuçlara varmalı ve bu defteri kapatmalıdır.

Sürekli olarak yeniden açığa çıkıyor ki, bunu yapmadan bir şey yapamazsınız.

Bu sadece Devrimci Yol'a ait bir mesele de değildir.

Bu yükü taşımayazsınız, bu yükten kaçamazsınız ve o yük sürekli olarak kendini hissettirecektir.

Soru basit aslında: 12 Eylül öncesi, hatalar da barındırmakla birlikte, devrimci hareketin genel olarak iyi bir dönemi olarak değerlendiriliyorsa, 12 Eylül sonrası neden bu kadar kötüdür?

En kitlesel hareket için soralım: Devrimci Yol'un 12 Eylül mahkemelerindeki ana amacı, itirafçı çıkmasını engellemek ise; bu durumu yaratan 12 Eylül öncesinde izlenilen politika değil midir?

12 Eylül öncesini göklere çıkaracaksınız, sonrası için de susacaksınız…

Aradan yıllar geçti ama kimse bu şekilde artık kendini bile kandıramıyor…